

Fremsat den 2. oktober 2013 af justitsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af medieansvarsloven

(Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)

§ 1

I medieansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 9. februar 1998, som ændret ved § 25 i lov nr. 433 af 31. maj 2000 og § 2 i lov nr. 1404 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, ændres »3 måneder« til: »6 måneder«.
2. I § 7, stk. 2, ændres »indtil sagen er endeligt afgjort.« til: »indtil 6 måneder efter sagen er afgjort. Opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.«
3. To steder i § 34, stk. 2, og to steder i § 34, stk. 3, ændres »4 uger« til: »12 uger«.
4. I § 36, stk. 3, ændres »4 uger« til: »12 uger«.
5. To steder i § 40 ændres »4 uger« til: »12 uger«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder alene anvendelse på udsendelser, der sendes efter lovens ikrafttræden. For udsendelser, der sendes før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 2, finder alene anvendelse på udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag efter lovens ikrafttræden. For udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Medieansvarslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., og § 34, stk. 3, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3, § 1, nr. 4, samt medieansvarslovens § 40, stk. 2, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5, finder alene anvendelse på klager over massemediers indhold og handlemåde, anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter samt klager over et ufyldstgørende genmæle, der er offentliggjort efter lovens ikrafttræden. For klager over massemediers indhold og handlemåde, anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter samt klager over et ufyldstgørende genmæle, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Medieansvarslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., § 34, stk. 3, 2. pkt., og § 40, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3 og 5, finder alene anvendelse på klager over afgørelser, der er truffet efter lovens ikrafttræden. For klager over afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Forlængelse af klagefristerne
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Statistik fra Pressenævnet
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Forlængelse af opbevaringspligten
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås de klagefrister, der følger af medieansvarsloven forlænget fra 4 uger til 12 uger. Det foreslås endvidere – som konsekvens af at klagefristerne foreslås forlænget – at redaktørens pligt til at opbevare kopi af udsendelser i tre måneder forlænges til seks måneder.

2. Baggrund

Folketingets Retsudvalg og Kulturudvalg afgav den 29. februar 2012 en fælles beretning om medieansvar (Beretning nr. 3).

I beretningen peges der bl.a. på en række konkrete eksempler, hvor borgere, virksomheder eller organisationer er blevet udsat for graverende medieomtale på et forkert eller usandt grundlag. Udvalgene ønskede på den baggrund at indlede en dialog med medierne bl.a. med henblik på en drøftelse af, om fristen for at klage til Pressenævnet er for kort.

På baggrund af beretningen afholdt Retsudvalget og Kulturudvalget den 9. maj 2012 en fælles høring om medieansvar. På høringen havde udvalgene indkaldt en række repræsentanter for bl.a. Pressenævnet, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Advokatsamfundet, Dansk Journalistforbund, Danske Medier og DR. Formålet med høringen var at drøfte

behovene for ændringer af regler og praksis på medieansvarsområdet.

Den 21. februar 2013 afgav Retsudvalget og Kulturudvalget endnu en fælles beretning om medieansvar (Beretning nr. 2), hvor udvalgene på baggrund af den fælles høring bl.a. opfordrede justitsministeren til at fremsætte ændringsforslag til medieansvarsloven, som forlænger borgernes og virksomhedernes klagefrist til Pressenævnet fra 4 uger til 12 uger.

3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget skal ses i lyset af Folketingets Retsudvalgs og Kulturudvalgs ønske om en forlængelse af de klagefrister, der i dag følger af medieansvarsloven med hensyn til klage til Pressenævnet.

Det foreslås, at fristen for at klage over massemediernes indhold og handlemåde til massemediet selv eller Pressenævnet samt fristen for at indbringe førstnævntes afgørelse for Pressenævnet forlænges fra 4 uger til 12 uger efter henholdsvis offentliggørelsen eller fra massemediets afgørelse er kommet frem til klageren. Endvidere foreslås fristen for at fremsætte anmodning om genmæle til redaktøren samt for klager til Pressenævnet over afslag på genmæle eller et ufyldstgørende genmæle forlænget fra 4 til 12 uger efter henholdsvis offentliggørelsen eller efter afslaget er kommet frem.

Som konsekvens af, at de nævnte klagefrister foreslås forlænget, foreslås redaktørens pligt til at opbevare en kopi af alle udsendelser i tre måneder forlænget til seks måneder. Det foreslås endvidere, at kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, skal opbevares indtil seks måneder, efter sagen er afgjort. Endelig foreslås det, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af medieansvarslovens § 7, stk. 2, at opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.

3.1. Forlængelse af klagefristerne

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik, jf. medieansvarslovens § 34, stk. 1. Klager over overtrædelse af § 34, stk. 1, kan rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet. I begge tilfælde er klagefristen fire uger fra offentliggørelsen. Massemediets afgørelse kan senest fire uger efter, at den er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 34, stk. 2.

Klager over DR's, TV2/DANMARK A/S' eller de regionale TV2-virksomheders overtrædelse af § 34, stk. 1, skal senest fire uger efter offentliggørelsen indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelser kan senest fire uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klager, indbringes for Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 34, stk. 3.

3.1.1.2. Anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 1.

Anmodning om genmæle skal fremsendes skriftligt til redaktøren senest fire uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3.

Afslag på genmæle skal snarest muligt skriftligt meddeles den, der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest fire uger efter, at afslaget er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1, 1. pkt.

Klage over et ufyldstgørende genmæle kan senest fire uger efter dets offentliggørelse indbringes for Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 2.

3.1.1.3. Formanden for Pressenævnet afviser sager, hvor klagefristen i § 34, stk. 2 eller 3, eller § 40 ikke er overholdt, jf. medieansvarslovens § 43, stk. 3.

3.1.2. Statistik fra Pressenævnet

I marts 2013 offentliggjorde Pressenævnet sin årsberetning for 2012. Det følger af årsberetningen, at Pressenævnet i 2012 modtog 211 klagesager, hvilket er det højeste antal

indkomne sager, siden Pressenævnet blev oprettet i 1992 – og væsentlig højere end de 157 klager, som nævnet modtog i 2011.

I 2012 blev der truffet afgørelse i 110 sager. 66 sager blev afvist uden behandling. 15 af disse sager blev afvist, fordi klagen var indgivet for sent. I perioden 1994-2012¹⁾ er i alt 228 sager afvist på grund af fristoverskridelse, hvilket giver et gennemsnit på 12 sager om året. Siden 2008 er 12 eller flere sager årligt blevet afvist på grund af fristoverskridelse.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.1.2 fremgår det af Pressenævnets årsberetning, at der hvert år afvises klager, som er indgivet efter udløbet af klagefristen. Der er således hvert år et antal sager, hvor der har været et ønske om at klage over et massemedie til Pressenævnet, men hvor det – af den ene eller anden årsag – ikke er nået indenfor fristen på fire uger.

Én årsag til, at en klage ikke er indgivet rettidigt til Pressenævnet kan være, at fire uger i visse tilfælde kan synes ikke at være lang tid, når en historie kører i medierne. Den, som senere måtte ønske at klage til Pressenævnet, befinder sig typisk i en vanskelig situation, mens historien kører i medierne. Samtidig med, at vedkommende skal forholde sig til selve historien, vil den pågældende også skulle tage stilling til, om vedkommende ønsker at klage til Pressenævnet.

En forlængelse af klagefristen vil medføre, at der vil være længere tid til at foretage sådanne overvejelser, hvilket vil kunne medføre, at flere, der måtte ønske at klage over et massemedie, også gives mulighed for at nå dette inden for klagefristen.

I overensstemmelse med den opfordring, som et enigt Retsudvalg og Kulturudvalg er fremkommet med, lægges der derfor med lovforslaget op til, at klagefristerne i medieansvarsloven forlænges fra 4 uger til 12 uger.

3.2. Forlængelse af opbevaringspligten

3.2.1. Gældende ret

Det følger af medieansvarslovens § 7, stk. 1, at redaktøren skal sikre, at der på forsvarlig måde opbevares en kopi af alle udsendelser i tre måneder. Uanset at den i § 7, stk. 1, nævnte frist er udløbet, skal kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, opbevares, indtil sagen er endeligt afgjort, jf. medieansvarslovens § 7, stk. 2.

Bestemmelsen vedrører radio- og fjernsynsvirksomhed.

Af bemærkningerne til § 7, jf. lovforslag nr. 132 af 6. februar 1991 (Folketingssamling 1990-91), fremgår følgende:

”Bestemmelsen i *stk. 1* pålægger redaktøren en pligt til at opbevare en kopi af udsendte programmer, således at der efterfølgende kan skaffes dokumentation for indholdet af en bestemt udsendelse. Opbevaringspligten er begrænset til 3 måneder, men hvis der inden udløbet af denne frist er indgi-

vet klage over udsendelsen, skal kopien heraf opbevares, indtil sagen er afsluttet, jf. bestemmelsens *stk. 2*. Sagen anses for endelig afsluttet, hvis radio- eller fjernsynsforetagendets svar på klagen ikke indbringes for Pressenævnet eller for domstolene inden for tre måneder efter, at radio- eller fjernsynsforetagendets svar på klagen er nået frem til klageren. Det bemærkes, at der gælder en klagefrist på fire uger, hvis klageren ønsker at indbringe en afvisning af klagen eller et afslag på krav om genmæle for Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 34, stk. 3, og § 40. Men da klageren også kan indbringe afvisningen eller afslaget for domstolene finder Justitsministeriet det mest hensigtsmæssigt at fastsætte en generel regel, hvorefter opbevaringspligten er tre måneder fra det tidspunkt, da radio- eller fjernsynsforetagendets afvisning eller afslag er kommet frem til klageren, eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle. Opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.”

Som det fremgår, er retstilstanden således den, at redaktøren skal opbevare en kopi af udsendelsen indtil tre måneder efter, at radio- eller fjernsynsforetagendets afgørelse er kommet frem til klageren eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle. Hvis der inden for tre måneder efter, at radio- eller fjernsynsforetagendets afgørelse er kommet frem til klager eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle, indgives en klage til Pressenævnet – hvor klagefristen efter gældende ret er fire uger – eller hvis der rejses sag ved domstolene, består opbevaringspligten, så længe sagen behandles ved henholdsvis Pressenævnet eller domstolene.

Foretagender, der udgiver de massemedier, der er nævnt i medieansvarslovens § 1, nr. 3, skal for at være omfattet af lovens regler have indgivet anmeldelse til Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 8, stk. 1. For sådanne anmeldte foretagender gælder reglerne i §§ 5-7, jf. medieansvarslovens § 8, stk. 2.

3.2.2. Den foreslåede ordning

I lyset af, at fristerne i medieansvarsloven for at klage foreslås forlænget fra 4 uger til 12 uger, findes det nødvendigt tillige at foreslå opbevaringspligten i medieansvarslovens § 7 forlænget.

Forlængelsen af opbevaringspligten i § 7, stk. 1, er nødvendig for at undgå, at der vil kunne opstå tilfælde, hvor der f.eks. klages til Pressenævnet lige inden udløbet af den foreslåede klagefrist på 12 uger, og hvor Pressenævnet dermed ikke kan nå at give radio- eller fjernsynsforetagendet meddelelse om, at der er indgivet en klage, inden den gældende opbevaringspligt på tre måneder udløber.

På tilsvarende vis er det nødvendigt at forlænge fristen i § 7, stk. 2, for opbevaring af udsendelser i de tilfælde, hvor der er indgivet en klage til Pressenævnet eller rejst sag ved domstolene.

Forlængelse af opbevaringsfristen i § 7, stk. 2, skal i forhold til klager til Pressenævnet sikre, at udsendelser ikke risikerer at blive slettet, inden Pressenævnet har gjort radio- eller fjernsynsforetagendet opmærksom på, at Pressenævnet har modtaget en klage over radio- eller fjernsynsforetagendets afgørelse vedrørende en udsendelse eller over et ufyldstgørende genmæle. Da klagefristen til Pressenævnet som nævnt foreslås forlænget fra 4 uger til 12 uger, findes det således nødvendigt at forlænge den gældende opbevaringsfrist.

Da der ikke er nogen frist for at indbringe en sag for domstolene, er der i dag i § 7, stk. 2, fastsat en generel regel om, at udsendelsen skal opbevares, indtil tre måneder efter, at radio- eller fjernsynsforetagendets afgørelse er kommet frem til klager eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle. Denne frist findes det som nævnt ovenfor nødvendigt at forlænge som konsekvens af den foreslåede forlængelse af klagefristerne. For fortsat at sikre, at en generel regel om opbevaring af udsendelser dækker både klager til Pressenævnet og sager rejst ved domstolene, foreslås opbevaringspligten i § 7, stk. 2, således forlænget til seks måneder.

Det foreslås endeligt, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af 7, stk. 2, at opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene, således at udsendelser, om hvis indhold der inden for fristen i § 7, stk. 2, er indgivet klage eller rejst sag, opbevares, så længe sagen behandles ved Pressenævnet eller domstolene.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om forlængelse af klagefristerne vil kunne medføre en forøgelse af antallet af klager til medierne selv og Pressenævnet. Udgifterne til Pressenavnets virksomhed, herunder udgifter til nævnets sekretariat, afholdes af massemedierne selv efter en fordelingsnøgle, som følger af § 16 i bekendtgørelse nr. 86 af 2. september 1998 om forretningsorden for Pressenævnet.

En forøgelse af antallet af klager over medierne til Pressenævnet vil kunne medføre øgede udgifter for massemedierne. Forslaget om forlængelse af klagefristerne vurderes dog alene at medføre økonomiske konsekvenser for massemedierne i begrænset omfang.

Forslaget om forlængelse af redaktørens pligt til at opbevare kopi af udsendelser kan endvidere medføre øgede omkostninger for radio- og fjernsynsforetagender i begrænset omfang.

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Den Danske Dommerforening, Dom-

merfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Advokatsamfundet, Copydan, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Dansk Annoncørforening, Danske Medier, Dansk Journalistforbund, Dansk Presseforbund, Dansk Reklame og Relationsbureauers Brancheforening, Den Kristne Producentkomité, DR, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Arbejderbevægelsens Elektroniske Medievirksomheder, IT-Branchen, ITEK – DI, KODA, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (Konkurrencerådets sekretariat), Medierådet for børn og unge, Pressenævnet, Producentforeningen, Radio- og tv-nævnet, Sammenslutningen af lokale radio- og tv-stationer i Danmark, Sammenslutningen for Danske Lytter- og Seerorganisationer – SLS, SBS TV, STOF A/S, TDC A/S, TV/Midt-Vest, TV Syd, TV 2/Danmark A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/Fyn, TV2/Lorry, TV2/Nord, TV2 ØST, TV 2/Østjylland, TV 3.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forlængelse af klagefristerne og redaktørens opbevaringspligt vil kunne medføre øgede udgifter i begrænset omfang for massemedierne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af den gældende § 7, stk. 1, at redaktøren skal sikre, at der på forsvarlig måde opbevares en kopi af alle udsendelser i tre måneder.

Det foreslås, at opbevaringsperioden i § 7, stk. 1, forlænges fra tre måneder til seks måneder, da det hermed sikres, at udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage til Pressenævnet, ikke risikerer at blive slettet, inden Pressenævnet

har gjort radio- eller fjernsynsforetagendet opmærksom på, at Pressenævnet har modtaget en klage over udsendelsen. Da klagefristen i § 34, stk. 2, § 36, stk. 3, og § 40 foreslås forlænget fra 4 uger til 12 uger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3-5, foreslås opbevaringsperioden forlænget fra tre måneder til seks måneder.

Forslaget indebærer en tidsmæssig udvidelse af redaktørens pligt til at opbevare en kopi af alle udsendelser på forsvarlig måde.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. pkt. 3.2.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, at uanset at fristen på tre måneder efter stk. 1, er udløbet, skal kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, opbevares, indtil sagen er endeligt afgjort.

Efter gældende ret skal redaktøren opbevare kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, indtil tre måneder efter, at radio- eller fjernsynsforetagendets afgørelse er kommet frem til klager eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle. Opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.

Da klagefristen i § 34, stk. 2 og 3, § 36, stk. 3, og § 40 foreslås forlænget fra 4 uger til 12 uger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3-5, foreslås § 7, *stk. 2*, ændret, således at kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, skal opbevares, indtil seks måneder efter sagen er afgjort.

På denne måde sikres det, at udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage til Pressenævnet, ikke risikerer at blive slettet, inden Pressenævnet har gjort radio- eller fjernsynsforetagendet opmærksom på, at Pressenævnet har modtaget en klage over radio- eller fjernsynsforetagendets afgørelse vedrørende en udsendelse eller et ufyldstgørende genmæle.

Fristen på seks måneder efter sagen er afgjort regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvisning eller afslag er truffet (datering af afgørelsen) eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle. Der er således i forhold til gældende ret alene tale om en forlængelse af opbevaringsperioden fra tre måneder til seks måneder.

Det foreslås endvidere, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af § 7, stk. 2, at opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. pkt. 3.2.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 34, stk. 2, at klager over massemediernes indhold og handlemåde i forhold til overholdelse af god presseskik kan rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet, jf. dog stk. 3. I begge tilfælde er klagefristen fire uger efter offentliggørelsen. Massemediets afgørelse kan senest fire uger efter, at den er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Det foreslås to steder i § 34, *stk. 2*, at forlænge klagefristen fra 4 uger til 12 uger. Forslaget indebærer, at klager over massemediernes indhold og handlemåde i forhold til overholdelse af god presseskik skal indgives til massemediets selv eller til Pressenævnet senest 12 uger efter offentliggørelsen, og at klager over massemediets afgørelse kan indbringes for Pressenævnet senest 12 uger efter, at den er kommet frem til klageren.

Af den gældende § 34, stk. 3, følger det, at klager over DR's, TV2/DANMARK A/S' eller de regionale TV2-virksomheders overtrædelse af § 34, stk. 1, senest fire uger efter offentliggørelsen skal indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelser kan senest fire uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren indbringes for Pressenævnet.

Det foreslås to steder i § 34, *stk. 3*, at forlænge klagefristen fra 4 uger til 12 uger. Forslaget indebærer, at klager over de nævnte medier skal indgives senest 12 uger efter offentliggørelsen, og at klager over de nævnte mediers afgørelser kan indbringes for Pressenævnet senest 12 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. pkt. 3.1.

Til nr. 4

Det følger af den gældende § 36, stk. 3, at anmodning om genmæle skal fremsendes skriftligt til redaktøren senest fire uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået.

Det foreslås i § 36, *stk. 3*, at fristen for at fremsætte anmodning om genmæle over for redaktøren forlænges fra 4 uger til 12 uger. Dette indebærer, at fristen for at fremsætte anmodning om genmæle forlænges til 12 uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. pkt. 3.1.

Til nr. 5

Det følger af den gældende § 40, at afslag på genmæle kan indbringes for Pressenævnet senest fire uger efter, at afslaget er kommet frem, og at klage over et ufyldstgørende genmæle senest fire uger efter dettes offentliggørelse kan indbringes for Pressenævnet.

Det foreslås i § 40, *stk. 1*, at fristen for at indbringe afslag på genmæle for Pressenævnet forlænges fra 4 uger til 12 uger. Dette indebærer, at afslaget senest skal indbringes for Pressenævnet 12 uger efter, at afslaget er kommet frem til den, der har anmodet om genmælet.

Det foreslås endvidere i § 40, *stk. 2*, at fristen for at klage over et ufyldstgørende genmæle til Pressenævnet forlænges fra 4 uger til 12 uger. Forslaget indebærer, at klage skal indgives senest 12 uger efter offentliggørelsen af det ufyldstgørende genmæle.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. pkt. 3.1.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2014.

I *stk. 2* foreslås det, at pligten til at opbevare en kopi af alle udsendelser på forsvarlige måde i seks måneder efter § 7, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, alene finder anvendelse på udsendelser, der sendes efter lovens ikrafttræden. Udsendelser, der sendes før lovens ikrafttræden, skal efter de hidtil gældende regler opbevares i tre måneder.

I *stk. 3* foreslås det, at § 1, nr. 2, alene finder anvendelse på udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag efter lovens ikrafttræden. For udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Pligten til at opbevare kopi af udsendelser, som der er indgivet klage over eller rejst sag, indtil seks måneder efter sagen er afgjort i medfør af § 7, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, gælder alene udsendelser, der er klaget over, eller hvor der er rejst sag efter lovens ikrafttræden.

Udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag før lovens ikrafttræden, skal efter de hidtil gældende regler opbevares indtil tre måneder efter, at sagen er endeligt afgjort.

I *stk. 4* foreslås det, at medieansvarslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., og § 34, stk. 3, 1. pkt., som foreslået ændret ved denne lovs § 1, nr. 3, § 1, nr. 4, samt medieansvarslovens § 40, stk. 2, som foreslået ændret ved denne lovs § 1, nr. 5, alene finder anvendelse på klager over massemediers indhold og handlemåde, anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter samt klager over et ufyldstgørende genmæle, der er offentliggjort efter lovens ikrafttræden. For klager over massemediers indhold og handlemåde, anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter samt klager over et ufyldstgørende genmæle, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Dette indebærer, at en klage efter § 34, stk. 2, over et forhold, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, skal rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet senest fire uger efter offentliggørelsen, jf. § 34, stk. 2, 2. pkt.

På tilsvarende vis skal klager efter § 34, stk. 3, 1. pkt., over DR's, TV2/DANMARK A/S' eller de regionale TV2-virksomheders overtrædelse af § 34, stk. 1, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, senest fire uger efter offentliggørelsen indgives til disse.

Endvidere skal en anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter efter § 36, stk. 3, som er offentlig-

gjort før lovens ikrafttræden, fremsendes skriftligt til redaktøren senest fire uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået.

Endelig kan en klage over et ufyldstgørende genmæle efter § 40, stk. 2, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, senest fire uger efter dettes offentliggørelse indbringes for Pressenævnet.

I *stk. 5* foreslås det, at medieansvarslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., § 34, stk. 3, 2. pkt., og § 40, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3 og 5, alene finder anvendelse på klager over afgørelser, der er truffet efter lovens ikrafttræden. For klager over afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Dette indebærer, at massemediers afgørelser efter § 34, stk. 2, 3. pkt., der er truffet før lovens ikrafttræden, senest fire uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, kan indbringes for Pressenævnet.

På tilsvarende vis kan klager over DR's, TV2/DANMARK A/S' eller de regionale TV2-virksomheders afgørelser efter § 34, stk. 3, 2. pkt., der er truffet før lovens ikrafttræden, senest fire uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Endelig kan afgørelser om afslag på genmæle efter § 40, stk. 1, der er truffet før lovens ikrafttræden, senest fire uger efter, at afgørelsen er kommet frem, indbringes for Pressenævnet.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Grønland overtog ansvarsforholdene på medieområdet den 1. januar 2001 og Færøerne overtog medieansvarsområdet den 11. maj 2006.

Det fremgår af pkt. 3.1 i Statsministeriets vejledning om ministeriers behandling af sager vedrørende Grønland og Færøerne (henholdsvis vejledning nr. 58 og 59 af 2. juli 2012), at det udtrykkeligt bør anføres i loven, at den ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvis en lov ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, f.eks. fordi der er tale om lovgivning på et område, der er overtaget af de færøske myndigheder eller af det grønlandske selvstyre.

På denne baggrund foreslås det i § 3, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

- 1) I 1992 og 1993 blev ingen sager afvist på grund af fristoverskridelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I medieansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 9. februar 1998, som ændret ved § 25 i lov nr. 433 af 31. maj 2000 og § 2 i lov nr. 1404 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

§ 7. Redaktøren skal sikre, at der på forsvarlig måde opbevares en kopi af alle udsendelser i 3 måneder.

Stk. 2. Uanset at den i stk. 1 nævnte frist er udløbet, skal kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, opbevares, indtil sagen er endeligt afgjort.

§ 34. Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.

Stk. 2. Klager over overtrædelse af stk. 1 kan rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet, jf. dog stk. 3. I begge tilfælde er klagefristen 4 uger efter offentliggørelsen. Massemediets afgørelse kan senest 4 uger efter, at den er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Stk. 3. Klager over DR's, TV 2/DANMARK A/S' eller de regionale TV2-virksomheders overtrædelse af stk. 1 skal senest 4 uger efter offentliggørelsen indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelse kan senest 4 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

§ 36. [...]

Stk. 3. Anmodning om genmæle skal fremsendes skriftligt til redaktøren senest 4 uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået.

§ 40. Afslag på genmæle skal snarest muligt skriftligt meddeles den,

Der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er kommet frem. Nævnets adresse skal samtidig oplyses.

Stk. 2. Klage over et ufyldstgørende genmæle kan senest 4 uger efter dettes offentliggørelse indbringes for Pressenævnet.

1. I § 7, *stk. 1*, ændres »3 måneder« til: »6 måneder«.

2. I § 7, *stk. 2*, ændres »indtil sagen er endeligt afgjort« til: »indtil 6 måneder efter sagen er afgjort. Opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene.«

3. To steder i § 34, *stk. 2*, og to steder i § 34, *stk. 3*, ændres »4 uger« til: »§ 12 uger«.

4. I § 36, *stk. 3*, ændres »4 uger« til: »12 uger«.

5. To steder i § 40 ændres »4 uger« til: »12 uger«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder alene anvendelse på udsendelser, der sendes efter lovens ikrafttræden. For udsendelser, der sendes før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 2, finder alene anvendelse på udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag, efter lovens ikrafttræden. For udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Medieansvarslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., og § 34, stk. 3, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3, § 1, nr. 4, samt medieansvarslovens § 40, stk. 2, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5, finder alene anvendelse på klager over massemediers indhold og handlemåde, anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter samt klager over et ufyldstgørende genmæle, der er offentliggjort efter lovens ikrafttræden. For klager over massemediers indhold og handlemåde, anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter samt klager over et ufyldstgørende genmæle, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende bestemmelser anvendelse.

Stk. 5. Medieansvarslovens § 34, stk. 2, 3. pkt., § 34, stk. 3, 2. pkt., og § 40, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3 og 5, finder alene anvendelse på klager over afgørelser, der er truffet efter lovens ikrafttræden. For klager over afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende bestemmelser anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.